

Evenkint 3 sorsolás.
 1. július 1-én.
 50.000 forint. To-
 nyeremény a 1000,
 a 100 frt, 30 nyer.
 25 frt.
 Lesztési sor-
 sztsési sorsolásban a
 sorsjegy továb b
 ményre.
 olyam szerint
 ALTÓZLETÉBEN
 sz.
 tal az országban.

VIZDA
 ny elleni folyadék.
 kipróbált kitűnő szer közsvény.
 nalmak ellen.
 k bizonyult a
 módások, az imok és idegek
 ssége, véraláfutások, zuzódások,
 ör érzéketlen-ége, továbbá a
 görcsök (lábkúra-görcs, idega-
 lmas s hosszabb ideig tartó be-
 sek által származott dagadtok
 edig nagyobb fáradságok és
 ti és utáni erődsödésre, stb. va-
 n beállott erőtlenedésnél.
 gben a következő czégeknel:
ENBEN nagyban Geréby Fülöp,
 Dr. Roisehneck V. Emil gyógy-
 Riekl J. Zelmo-nál; Nagyvára-
 si, Kis Sámuel és Wurst Fe-
 zson: Dr. Csorba István, Dr.
 Ujházy Kálmán és Máhr Ká-
 lyházy: Szopkó Adolfnál és
 ranszky és Kecskesy Tóder
 an.
WIZDA FERENCZ JÁNOS,
 áll. és kerületi gyógyszerésznel.
 Korneuburgban.
 y üvegeknek 1 frt o. é.
 a koronaországban valamenyi
 rosában léteznek raktárak, me-
 vidéki lapok utján közhír-
 elembé vétel végett. Ezen lék
 sánál kérjük s t. cz. közön-
 or határozottan Kwizda féle
 ékát kéri s ügyelni, hogy uly
 t, mint szinte a dobozok is
 ttebbi védjeggyel el legyenek

omatu képek,
 etek és tükrök
 jól vásárolhatók csak
 közvetlenül
Jan Gusztáv
 arabán, BÉCS,
 ergasse 1. szám.
 árjegyzéke ingyen és bér-
 mentve.

atyyukat
NY-FÜRDŐK
K R A.
 rendelkezésre.

Szerkesztőség és kiadó hivatal
 Hely: SIMONFFY-ház a város-
 házával szemben.
 HIRDETÉMÉNYEK.
 Hirdetési pénzek és a kiadás körüli panaszok,
 valamint a lap szellemi részét illető
 minden közlemények ide intézendők
 pénteken levélben csak ismert kezektől
 fogadtatnak el.

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.
 A SZABADELVÜ PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen n a p o n k é n t, a vasárnap és péntek kivételével.

X. évfolyam. 1883.

Debreczen. Kedd, június 12.

112. szám.

Előfizetési ár:

Helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:	
Egész évre	10 frt — k
Félévre	5 frt —
Negyedévre	2 frt 50
Egy hóra	1 frt —

Hirdetési díj:
 Öt-hasábsopetisort egyszeri beigtatásáért 5 kr.
 Bélyegdíj minden hirdetésért külön 30 kr
 Nyiltér 4 hasábsopetisortért 20 kr.

Egy történelmi munka, mely nagyon elkelve.

(T.) Hogy mennyivel erkölcselenebb volt a régi világ a mainál, azt a mai fel-fogással szemben, mely mindig a régi erkölcsökre szeret hivatkozni, már nem egyszer állítottuk. Nem egyszer felhoztuk a középkor ama példáit, mikor a vár urak rablóbandákat alakítottak és kiálltak az utra, az utasok fosztogatására. Mikor a családi komplot napirenden volt, hogy a gazdag rokonokat mérge avagy gyilkolás útján eltegyék láb alól. Mikor a földes ur kinpando vallatta a hatalma alatt álló, vagy hatalmába került embereket pénzei-ért. Avagy ott vannak a Schakspeare tragediái és drámái, melyek hallatlan gazságokról beszélnek, hogy a mai világ magasabb köreiben az a félek ma már nem fordulhatnak elő. De itt van a magyar történelem, mely a gazságoknak oly hajszálmeresztő példáit tárja elénk, hogy ma már az a félek csak mesék gyanánt tűnik föl. Ki ne emlékeznék a Sobri korszakra, mely már e század elején vi-rágzott, menyasszonyokat rabló főneme-sekre és bandita urakra. A Cliffortok és Fradiavólok idejére, a mi a jelenkorban csakis mese színezettel bír, és hihetetlen-nek tűnik föl. Amde Károlyi Árpád jeles fiatal történészünk a tizenhatodik és tizenhetedik századból világít meg egy történelmi eseményt, az Illésházy István hitlenségi pörét, hogy a mai kor gyer-meke elbámul és felkiált, hogy: szentek vagyunk mi azok mellett!

Hogy mily könnyű szerrel lehetett akkor hamis tanukat vásárolni, nem a nép alsó osztályában, a mely nem számított és mondta a mit a szájára adtak, hanem a főuri osztályból, honnan ma halálra il-dőztek egy Zichyt, csak azért, mert üzér-kedett. A főuri osztályból, meghitt bará-taíd, rokonaid, sőt testvéreid köréből. Hogy mennyire ment akkor a szolgálatteljesítés és a pénzvágy! Sikkasztások az igaz, hogy nem voltak akkor oly számmal, de hát nem is volt annyi pénztár, sőt az a kevés a mi volt, az is üres volt.

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

SZIV NÉLKÜL.
 Regény.
 Írta: ERNST O;
 fordította: V. G.
 (Folytatás)
 — Danil ur a mint hallom elutazott, vevé fel a szót ismét Dérancourt, ki egy ös-kori számolyszéken ült, csekély távolságban a kisasszonytól.
 — Csak egynehány napra. Ezalatt, meg-bizott, hogy önről gondoskodjam. Még nincs lakása ugy e bár?
 — Egyenesen a hajóról jövők.
 — Ez bámulatba ejt, ön tehát egészen hatalmában van, ágyát puhára s keményre vehetem, tetszésem szerint. De ne ijedjen meg: Auhorny Noémi jóakarója önmek. Ön-nek közelünkben kell maradnia, a mellékház-ban, erkélyünk árnyékában. Persze egy De-re akadunk!
 — És az lenne? kérdé nehezen palástolt türelmetlenséggel Dérancourt.
 — De azon emberek, kiknél lakást kap-nehezen fognak ellent mondani azon szigoru kívánalmaknak, mit ön embertársainak erköl-csi jellemére joggal tehet. Ön ki a hatóság-tól, a levantini körlevelek által, mint a be-ésületesség példányképe lett ajánlva.
 — Bocssáson meg, szakítá félbe Déran-court csaknem dühösen, a hölgy beszédének árját. — Simon a párizsi rendőség iroda fő-nökének sógora tudakolására.
 — Mindegy! a földolog ugyanaz marad.

Hiszen ismerjük a laczikonyhák törté-nezetét, és hogy Ulászló király nem volt képes magának ruhát csináltatni, hanem a méltóságokat viselő urak, lopás és zsarolásból mind gazdagok lettek. Vagy mikor a hadseregek zsoldját a vezérek el-költötték, a katonaságot pedig mint a sáska hadat, ráeresztették a vidékre. Mikor egy Báthory Erzsébet leányévben fűrdött; mikor, ha valamely hatalmas urnak egy másik kisebb potentát vagy-nára fogfájása érkezett, hát amannak el-kellett vesznü. — Ily adatokat sorol föl Károlyi Árpád a mult századok törté-neiből.

És valóban, egy történetíróra nézve sem nemesebb, sem hálásabb, sem héza-got pótlóbb munka nem kínálkozhatik je-lenleg, mint a mult századnak erkölcsi éle-tének leírása, a jelenkor erkölcsi életével összehasonlítva. Egy ily alapos, hiteles és igazságos munka, azért válnék a mai civilizációnak nagy hasznára, mert az elfogott tudatlanság, mely a mult hibáit nem ismeri, vagy a gondolkozni nem sze-rető fej, melélynék mindig csak az volt jó ami elmúlt és a jelenmel soha sincs megelégedve- egy az e félekre számító és lelkiismeretlenebb ellenzékieskedés, mely az elégedetlenség szítását tüzi fő feladatává, — a civilizáció becsett rontja azzal, hogy a régi mindenben, ugy az erkölcsi fogalmakban is hátra maradt vi-lágot a mai fölé emeli, s így azt akarja elhitetni, hogy az előhaladás és művelődés az emberiségre ártalmas és minden, a haladásra költött fillér, kido-bott pénz. Okos, gondolkozó fej előtt persze hogy ez az állítás abszurdum, de ha okos fejek akadnak is, gondolkozó fej nem sok van.

A vallás és közoktatásügyi miniszter ur figyelmébe ajánljuk ezt az eszmét: Jutalmat tűzni ki egy oly történelmi és lélektani tanulmányra, mely a művel-etlenebb kor erkölcsiségét, a műveltebb kor erkölcsiségével hasonlítja össze.

— Trefort minisztert városunkból Szathmárra utaztában Nagy-Károlyban a

És azért fognak azon emberek kikhez sógorom küldeni akarja, —
 — Talán csak nem épen gályára va-lók? kérdé kissé gunyosan.
 Noémi mozdolódva köhécselt; aztán el-fojtott hangon mondá: A szobatalajdonosja egy bűnös embernek az özvegye; menyiben részes a bűnben ő, az sohasem tudódott ki. A férfi Danil könyvvezetője és pénztárnoka volt, bizonyos Verdier nevű.
 Dérancourt az ablaknál nézett ki és a társalgásban rövid szünet állt be.
 Nem sejtette mért érkezett sógorom ön felől a párizsi rendőrséggel? mondá végre a hölgy. Igen ő elővigyázó lett, mert a más-ik pénztárnok, néhány millióval szökött meg.
 Dérancourt szöke bajuszát rángatta, miu-tán így felelt: Bezárták őt.
 Hogy tehetnék volna ezt? Meglőtte ma-gát itt szemem láttára mielőtt Danil és üz-löttársá Toghur bilinesre verethették volna kezzeit.
 Mit tartozott ezen ügy, azon Toghurra, kérdezé a könyvvezető. Ő, alapjában cseppet sem, de ő sógoromnak kebel barátja; unoka öcsese József, ugyanakkor az üzletben volt.
 — József Éba vőlegénye, tudja, — a hozo-mány, — a bosszuság, — hisz érti.
 — Tökéletesen, vagy egy cseppet sem. Meglelték később a pénzt?
 — Soha, Verdier ezt vagy elköltötte vagy eldugta; talán Blanca leánya részére tette félre. Elég az hozzá, hogy ezen rossz-hírű személyek, szobákat adnak bérebe és só-gorom ugy gondolja, hogy náluk helyezhetné-ön magát nyugalmába. Hisz tudja a férfiak sokszor igen béketűrők, én ilyen hajlékot so-hasem batorokdottam volna önmek felajánlani.

megei főispán fogadta tekintélyes küldött-séggel, és a közbeeső állomásokon is minde-nütt számosan jelentek meg fogadására. Szath-már közönsége is nagy számban vonult ki a miniszter elé, kinek tiszteletére a pályaudvar fényesen ki volt világítva. Midőn Trefort mi-niszter a vonatról kiszállott, a város nevé-ben a polgármester üdvözölte, környezve a tisztikar, a képviselők, az egyházi és tanítói testületek, az ipartársulatok küldöttsége és a teljes diszben megjelent tüzöltök által. Trefort miniszter meleg szavakban kö-szöntö meg a fogadtatást, mire felhangzott a sorfalat képező közönség lelkes éljenzése s a miniszter a főispán, Boross és Domahidy országgyűlési képviselők, az alispán és a tanfelügyelő társaságában, a megvilágított lövés-, fapiacz- és buzapiacz-utazákon át S c h l a u c h Lőrincz püspök vendégszerető házába vonult, delelőtt a miniszter a közin-tézeteket és iskolákat látogatta meg s dél-előtt 11 órakor a tisztelgéseket fogadta. Tisz-telegtek a miniszternél: a városi hatóság, melynek nevében D o m a h i d y főispán tar-tott beszédet, ezután a közös és honvéd ka-tonai tisztikar, a törvényeszk a járásbíróság, a pénzügyigazgatóság, a kataszteri igazga-tóság; továbbá a róm. kath., a hely. hit., a gör. kath. és izraelita egyházak, a róm. kath. főgymnázium s a ref. gymnázium tanári tes-tülete, a tanítóképző intézetek és népiskolák az óvoda, a kereskedelmi testület s végül az ipartársulatok küldöttsége. Délután 2 óra-kor a miniszter tiszteletére Schlauch Lőrincz püspöknel ebéd volt, melyen a polgári és katonai hatóságok, az iskolák és közintéze-tek előjárói vettek részt.

— A fehérmegyei főispánságra, mint nekünk Szekesfehérvárról írják, két jelöltet emelgetnek Fehérmegyében. Az egyik gróf Cziráky Béla, a tárnokmester fia, a másik báró Miske Imre, Mosonmegye ez idő sze-rinti kitűnő főispánja, ki előbb Fehérmegye közszeretében részesülő főispánja volt. Va-lószínűnek Miske kinevezését tartják, a mely esetben gróf Cziráky — ki a legkép-zetebb fiatal főurak egyike, — gyaníthatólag Mosonmegye főispánja lesz. Emelgetik még Majláth György, esztergemi főispán áthelyez-tését is.

— Az albán-török viszály. Asszim pasa kedden a hotti kerületben táborozott, a malisszóriak pedig a körülfekvő magasla-tokat szállották meg. Szerdán és csütörtök-ön, az esős idő daczára, tovább folytak a csatározások a malisszóriak és a török elő-rosk közt. Az elkeseredés nagy, mivel, mint állítják, a törökök előnyomulásuk alkalmával

— És miért nem? kérdé Dérancourt, mialatt felemelkedett!
 Mert félnék, hogy azon ajánlattal, mi-szerint gyanus embereknél lakják, megsért-hetném?
 Gyanus, — mondá Dérancourt, — gya-nus, — az mindenki lehet, ha a körülmé-nyek ugy hozzák magukkal, s minden ártat-lansága mellett is. Másrészt pedig oly sok gazember van, ki becsületesként szerepel. En az előbbivel tartok, igen én állítom is, hogy valamely bizonytalan gyanusításnak, a csupasz tényállása elegendő, hogy bennem részvétet gerjeszsen azon emberek iránt, ki-ket ez terhel. — En Verdiernéhez költöz-ködöm.
 Hidegen bucsut véve, azon ajtó felé fordult, — mely az előszobába vezetett s Noémi hirtelen felugrott őt épen visszatar-tandó, midőn Éba a függönyök mögül a te-rembe lépett. Ugy látszott, mintha a vég-szavakat hallotta volna, mert Dérancourtra egy élet, csaknem megvető tekintetet vetett, midőn felé közeledett, hogy hogy az egy kissé meghatva lépett vissza!
 Noémi bemutatta őket egymásnak és a könyvvezetővel még egyszer helyet foglal-tatott.
 — Még egy kérdést kell önhöz intéz-nem — mondá Noémi halkán, legyezőjével játszva. Ön oly finomul beszél francziául, — lesz oly szives fáradságot venni magának s kiejtésemet megjavítani, — mert attól tar-tok, hogy a mostani, igen elárulja arab szá-rmazásomat, egyszóval megteszi, hogy szabad óráiban társalgási oktatást ad.
 — Ha időm engedi miért ne — vála-szolá a franczia kimérten, mialatt önkényte-lenül Ébára nézett, ki hanyagul támaszko-

nem kimélték az asszonyokat és gyermeke-
 ket. Egy dinoszi, 300 arnautából álló csapat,
 mely az albánok segítségére sietett, szerdán
 teljesen szétszóratott.

Igazság, fölvilágosodás és emberszeretet az önmegtartóadásig.

(Herman.)
 Midőn a „Debreczeni Ellenőrnek“ f. évi 108. és 109-ik számában megjelent s a Ma-lachius-féle rovar táplálkozására vonatkozó megfigyelésem eredményének leírására s a lapokban való nyilvános közlésére magamat elhatároztam: ható-okul kizárólag azon mé-lyen érzett kötelességem érzete szolgált, melyet csekély énem is, mint az emberi-társadalomnak — habár előleges belegegyezésem nélkül réám kényszerített, s utólag sok ke-serűséggel felvegyített életelnem fogva — bármily parányi, de tényleg és megmástlanul létező, ezen réám kényszerített életnek elfo-gadása és viselése által a társadalom érde-keinek, jólétének tehetségem szerinti előmoz-dítására ép ugy magára vállalt, mint a többi kimagasuló s nemünk összeségének fontosak tényezőül szolgáló egyesei.

Törekvésem czélja egyes-egyedül oda irányult, hogy ezen, a gabona-féle megfigye-lésem alapján ártalmasnak nyilvánítottam rovarra a közigyelmvet mintegy kiegészítol-ván, a táplálkozására vonatkozó észleletem — az első közleményben használt kifejezé-sel élve — „esetleges alaposságának“ köz-megállapítása után időt nyerjenek és módot leljenek az érdeklődés ezen rovar által okozott károknak elhárítására vagy legalább mérsék-lésére; remélvén, hogy érdeklődők közül töb-ben fogják e rovar a megjelölt helyen föl-keresni, hogy mennyiségükről, táplálkozási módjuk- és anyagukról, szóval: hogy káros vagy ártalmatlan voltukról maguknak szemé-lyes tapasztalatuk után szerezzenek meggyő-ződést, s utóbbi esetben a később talán ál-talánosabbá válható fellépések vagy számuk által se nekem, se másnak indokolatlan ag-godalmatokat ne okozhassanak.

S én azt hiszem, hogy sem ezen elérni óhajtott cél, sem az annak elérésére használt mód józannul senki által el nem ítéltető. A mit tettem, — tettem jóindulatból, nem számítva elismerésre, melyet nem fogadok el; de még kevésbé lehurrogatásra, melyet nem érdemeltem meg.

S mégis az említett lap következő, vagyis 110-ik számában Szücs Mihály ur „Ut-baigazítás“? czimen megeresztett fitymáló és sem a használtam mód-, sem pedig leírá-

dott a szemben levő divánnak, s alig nézett fel, Noémi ezen pillantást megérteni lát-szott. —
 — Mi minden foglalkozásban megosz-tozunk, — mondá hirtelen, tettettet gyer-mekes hangon; — játékban és munkában, tréfában és ábrándozásban. Éba is bizonyo-san —
 A fiatal leány büszkén felegyenesedett — En már nem vagyok iskolás gyermek, — mondá csipösen.
 Noémi ezen szavak miatt, haragjában elpirult, mert ezt czélzásnak vette, saját ide-jére nézve.
 A szép tudományokkal foglalkozni, vi-szonzár tréfásan sohasem késő. Nekem ki-mondhatlan élvezetesnek ígérkezik, a classi-kusok tragediáit Dérancourt ural olvas-hatni.
 — Az irodalom aligha vág ezen urnak szakmájába, — jegyzé meg Éba, ki az idegen jelenlétét nem látszott észrevenni. Ha az ta-lán kétszeres könyvvezetés lenne, vagy —
 — Még mi egyébb? kérdé a fiatal em-ber határozott hangon, mialatt egészen a házi kisasszony elébe lépett
 — Vagy talán bünyenyítő törvény, — egészíté ki.
 — Miért épen ez? — kérdé szikrázó szemekkel.
 — Epen a szobába léptem, mondá Éba kissé gunyosan, — midőn néménnek a bűnről és ártatlanságról tartott elmélkedést.
 — Legszellemesebb és szemesebb saját-ságok — veti közbe Noémi ábrándosan.
 — Nézetem nem talált, kegyednél tet-zésre? kérdé Dérancourt, Ébához fordulva.
 (Folyt. köv.)

...som által egyáltalában nem indokolt gnyosmondhatnám személyeskedő cikkében, melynek végén egyébiránt köszönetet mond e rovarnak a közönség előtti bemutatására nyújtott alkalmát, — mintegy azt akarja értesemre adni, hogy helytelenül eslekedtem, midőn egyéni tapasztalatomnak közlésével a közönség boldog nyugalomát megzavartam, s hogy illetéktelenül léptem a tere, melyen talán ő is mozog; felejtém azt, hogy az egyes ismeretággal való egyed-áruskodásra ma már a műveltség hasznos sugárai által megvilágított államok egyikében sem találunk sem termő talajt, sem életető légréteget.

De mert én valóban óhajtottam, hogy ezen jelzett körülmény egy oly tárgyilagossággal eszmecsere anyagául használhassák fel, melyből a téves nézeteknek a helyes utra való terelése eszközöltethessék: azért az „Utbaigazító“ cikkben előforduló és személyeskedésnek tekinthető kifejezéseit teljesen figyelmen kívül hagyva, reflectálni csakis a tárgyalás szorosán összefüggő megjegyzéseire fogok.

Nehezteléssel említi fel Szücs ur, miszerint ismertetésemben a bogarat, mint olyat tüntettem fel, melyre nézve felvilágosítást senkitől sem nyerhettem, pedig a mint később megjegyzi, e rovar itt Debreczenben régi ismerős; már a „Debreczen egyet. leírásában“ is ott szerepel, sőt Tallén már 1807-ben ismertette. Majd hozzá teszi, hogy azok, kik Debreczenben a rovarattal foglalkoznak, igen jól ismerik.

Bocsánatot kérek! De ezekre nézve kényszerítve vagyok megjegyezni, miszerint én e rovar — méltóztassék utána nézni! — nem mint új állatot, mely most egyszerre a föld alul, mint új teremtmény gombamódjára jött volna elő, hanem mint a gabonafélék egyik újabb ártalmát okozó egy régi s már általam is Malachiusnak nevezett fajból, a becses „Utbaigazításának“ első bekezdésében híven idézett körülmények következtében és módon kiválnak vélt acesaládnak nevét és tulajdonságait kutattam. — Továbbá, ugyanazon bekezdésben, melyben ez állatot vélt névén megnevezem, határozottan csak azon gazdák és szakemberekre hivatkozom, „kiknek e rovar felmutatva volt.“ Igaz hogy ezek közé vagyok szerencsés befoglalni Szücs urat is, — noha nem elég szerencsésvel, miután daczára annak, hogy „e rovar Debreczennek régi jó ismerőse, s főlemlített Debreczen egyet. leírásában is, egyáltalában mit sem mondhatott róla, sőt két napot tűzött ki teendő észleletének kilitásba helyezett eredményes befejezésére.

No! hát ez, habár reám nézve kissé el-kevése is, szerencsésen megtörtént, s most Szücs ur szívesége folytán a kis bogár csak szerény vélelem adta névnek további birtoklására nézve törvényesítve van. De többit nem is értem el vele, mert káros vagy ártalmatlan volta felől a nagy közönséget aligha, engem pedig épen nem győzött meg, mert józanul gondolkodó közönségünk hál Istennek ma már csak a helyesen és alaposan tá-mogatott okok előtt hajlik meg s nagyon ke-veket vagy épen semmit sem hajt a pusztá tagadás vagy indokolatlan állításra. A szemléltetés e korszakában ma természetben igyek-szünk mindent megfigyelni, a ki nem így cselekszik az csak sejt, vagy mitsém tud bizonyosan. Pedig a ki pozitív bizonyítékok hiányában botlik, tévelyeg; a tévelygés pedig nem vezet az igazsághoz“ — mondja Herman Ottó.

Ezen oknál fogva is sokkal helyeseb-ben cselekszik vala Szücs ur, ha azon sok természetrajzi tan- és kézikönyveknek, idé-

zései által igazolt átlapozása helyett a nyers bogarakból egyet tüzetes vizsgálat tárgyává tesz, s nem azon nem mindig kifogásolhat-lan leírásból idéz fejme nem saját ész-leléteivel dönti meg állításomat. Ekkor meg-hajlok. — De így miután a fönjelzett kö-rülmény becses személyében sem acesalhat-lan oraculomot, sem a biztos authenticumot nem tünteti fel, saját tapasztalatomnak előnyt nyújtok a Szücs ur állításai fölött. S ezt annyival is inkább teszem, mert e rovar a saját maga által közölt kivonatolásban is mint kis részben előd állat van felemlítve.

Előnyt kell adnia még — méltóztassék elhinni, hogy nem önszeretéből — állita-somnak az ismertetésben elmondott okokon kívül az alábbiakban összefoglalt körülmé-nyek következtében is; így p. o. e rovar faj élészaka határozottan összeesik a gabona virágzásával; ennek emelkedésével száma nö-vekedik míg a virágzását nagyrészt bevé-gezze, a még utócsapat gyanánt hátramaradt rovarok, az előbb említett vetés közvetlen szomszédságában levő virágzásnak indult ta-vaszi gabonára vándoroltak át. Hogy veté-semen csekély számu, de ezen rovaroknál ha-sonlíthatatlan nagyobb ügyességgel rendel-kező gabonalegyen, s könnyen megszámlál-ható vetési cserebogáron kívül, mely utóbbi meg testszervezetének izomssága s végbur-kál szolgáló szárnyfedőinek keménysége foly-tán ezen rovarok tápláléka gyanánt nem is képzeltető, — semmi más nem volt észlel-hető. — Kérem, mivel táplálkoztak tehát? — Himporról, mint régen megjegyeztem. — Hogy ezáltal azonban mily mérvben hat ká-rosan e növényre, most még nem vagyok ké-pes meghatározni.

Vége: méltóztassék meggyőződni arról, hogy sem mi, sem legkésőbbi ivadékaiknak sem lehetnek oly szerencsések, hogy a természeti testek tulajdonságainak fölismerésében, ezek-nek folytonos és végtelen átváltozásainál fogva, a tökéletességnek azon magas fokára emelkedhetnének, hol a kutatás újabb és újabb fölfedezéseket ne eredményezze. Ha csak leg-közlebbi őseink is a Szücs ur által elfoglalt álláspontra helyezkedtek volna, s elfogadták volna azon nézetet, hogy amár egyszer körülmé-nyesen megállapítottaknak látszó dolgok to-vábbi firkészete halálán tárgyul szolgál soha sem ismerkedhetünk volna meg a 4 és 5-ik földrésszel, talán mai napig is hitelt adnánk a régiók azon állításának, hogy a nap kering a föld körül, s nem visszahan-gozná ma Galileivel ezer és ezer ajak: — „Eppur si muove.“ — Pedig így van!

Debreczen június 10.

Körössy Antal.

Irodalom és művészet.

Vas Mátyás szegedi tanító által szer-kesztett „Népiskolai olvasókönyv“ a fiu iskolák II osztálya számára megjelent. Az olvasó könyv, azon — az utóbbi időben sokat hangzottott elv szerint van szerkesztve, hogy a fiu és leány iskolák számára külön olvasó könyv kell, mert az élet hivatás el-térő irányra megköveteli, hogy a két nem saját rendeltetésének betöltésére neveltsék, s e szerint lehetetlen, hogy egy ugyanazon olvasókönyvvel a két nem nevelése és kép-zése keresztül vihető legyen.

Mi nem bocsátkozhatunk ez elvek pae-dagógiai fejtegetésébe, nem levén erre terünk hanem elfogadva azt az intenciót, hogy az erkölc és jellem képzésre az olvasó könyv szolgáltat anyagot, kimondhatjuk bá-tran hogy ezen olvasókönyv czéljának töké-letesen megfelel s bátran ajánlhatjuk azt

Ő bizony megint csak inkább elhitte a grófnőnek, hogy azt a sok jót mind ké-pes elcserelni azért a sok semmiért, mert nem tudta volna számokkal bebizonyítani az ellenkezőt.

Más nap esős idő volt, egésznap benn dolgozott a kerti lakban. Egészen el volt merülve a térképrajzolásban, midőn egy-zerre nyílt az ajtó s belépett rajta Sárka grófnő egyedül.

A mérnök fel sem pillantott, azt hitte, hogy az inas jött be, s nyugodtan számít-gatott tovább. Valahol kimaradt egy pár parcella, azt kereste mindenütt. A kifeszít-tett körzővel hümmögve szurkált ide-oda a vonalokon. Sárka is nem merte megszólítani. Oh, hogy némán is észre nem vette szive hangos dobogásáról!

Nagysokára mégis csak észrevette s olyan lyukat szakított ki körzőjével a map-pán meglepetésében, hogy a miatt legalább hatholdas szántóföld mállott semmivé a ter-mészetben. Nem is tudta eleintén, káromkod-jék-e vagy pedig jónapot kívánjon a grófnőnek?

A nehezebbet választotta: jónapot ki-vánt s megkérdezte a váratlan szeszenc okát? — Beszélni óhajtottam önnel, Fekete.

— Parancsoljon velem.

— Nem háborgatom önt munkájában?

— Kérdé szokatlan félénk hangon.

— Mily kérdés!

— Mit dolgozik most?

— A méltóságok birtokának térképén Méltóztatik talán megnézni?

Azzal odanyújtotta a grófnőnek, ma-gyarázva, hogy a sárgás szín a szántóföl-deket, a zöld szín a réteket, a halványzöld pedig a legelőt, a bokroszöld pedig az er-dőket jelenti.

szak emberek figyelmébe. Bolti ára kötvé 28 kr.

Sajtó alatt van ugyan ezen szerzőtől „Olvasó könyv a fiu iskolák II osztálya számára“ mely a f. évi augusztusban fog megjelenni, ezen olvasó könyvben már a föld-rajz és történelem is tért fog nyerni.

— A „Múltató Zsebkönyvtár“ című előnyösen ismert vállalatból most kap-tuk meg a 21. és 22-ik füzetet. A 21-ik fü-zet Szokoly Viktor jónévi humoristánk „Szi-nész és komédiás“ cz. vig elbeszélését közli, a 22-ik füzet pedig Hevesi Józseftől Vig el-beszélések czimvel öt vidám beszélyt tar-talmaz és takaros füzetek ára egyenkint csak 12 kr. Megjelenik és megszerezhető Buzá-rovits Gusztáv könyvkiadásában Esztergom-ban, valamint minden vidéki könyvárusnál is kapható.

— „Aradi kalauz“ czim alatt Bettel-heim testvérek a jövő évre napirtást szándé-koznak kiadni, mely kiválóan Aradváros és megye közönségének használatára lesz szer-kesztve s szépirodalmi tartalma helyett az összes aradvárosi és megyei hivatalok sze-mélyzetének, ügyvédeknek, orvosoknak, mér-nököknek stb. továbbá egyesületi és társu-lati tisztviselőknél, kereskedőknél, iparosok-nak névjegyzékét fogja tartalmazni. Csátolva lesz hozzá Aradváros photolithográfált tér-képe. A napirtás előfizetési uton jelenik meg; előfizethető 70 krajczárjával. Október elején jelenik meg s azontul bolti ára 80 kr. lesz. Használható könyvnek ígérkezik, miért is felhívjuk rá olvasóink figyelmét.

Napi hírek.

Naptár. Szerda, jun. 13. Róm. kath. Padua sz. Antal. — Prot. Tobías. — Görög-orosz (jun 1.) Jusz vt. — Izraeliták. Sámuel. — Nap két reggel 4 ó. 3 p. nyugszik 7 ó. 57 p.

— A torna-majális, jobban mondva júniális igen szépen sikerült. A mennyiben a bevétel 411 frt 40 kr tesz ki, bele számítva 41 frt felülfizetés is: Pedig a meghívók széküldésében olyan hibák történtek, hogy számosan nem kaptak meghívót azok, kiknek részére pedig postára téttet az. Például a tisztikar egyet sem kapott meg, holott képzeli sem lehet, hogy részére el nem küld-ett volna az. Hogy hol rejlik a hiba azt természetesen kikutatni nem lehet, de intéz-kedés van téve, hogy jövőre ilyenek elő ne fordulhassanak. A torna egyet elnöksége felkért bennünket, hogy e helyen nyilatkoz-tassuk ki, ezen részéről különben sem szándé-kosságból eredt hibáért bocsánatkérését.

— Névnap. A helybeli m. kir. pósta-hivatal főnökének M a y e r urnak névnapja alkalmából ma délből teljes számban gyül-tek egybe a „Hungaria“-ban a postatiszt urak, hogy szeretett főnökjüknek, városunk e népszerű, és mindenki által tisztelt polgá-rának, szívbel jövő üdvkívánataikat kifejez-ze. E szerencsekívánatokhoz mi is csatlako-zunk és kívánjuk hogy szeretett posta főn-ökünk még számtalan ily kedves ünnepet ér-jen el!

— A 39-ik gyalogezred zenekara városunkban mindinkább tért foglal, népsze-rűsége folytonosan növekszik. A kezdetben mutatkozott közöny ma már teljesen elenyé-szett, helyt adva a közönség tetszésének és pártolásának melyet a zenekar valóban meg is érdemel. A jól összeállított zenekar leg-főbb ereje természetesen a fuvó hangszereknél nyilvánul, melyeket zenekarunkban egyes kiváló tagok kezelnek, és ha a vonó hang-szereken működők nem is érik el ugyanezen magaslatot, a zenekar derék karmestere ki-

— Ez meg legfelül micsoda? — kérde Sarolta villogó szemekkel.

— Ez a Kelendy grófi ezimer, a kardot tartó oroszlan, összefonva a herezeg Kuku-leff ezimerrel, a nyíllal átlőtt sással. Gondolom egészen jól van?

Sárka grófnő letépte mindkét kezéről a keztyűt: megragadta a térképet és összetépte négy darabra, aztán odadobta a mérnök lábaihoz.

— De hát mért teszi azt a grófné? — szólótt álmélkodva a mérnök.

— Hogy merte az én ezimerem mellé egy idegenét festeni?

— Hiszen a grófnő tudja, hogy miért.

— Én sohasem leszek a Kukuleff her-czeg neje. Erti? Soha?

— Értem e szerint a másik térképen kimarad a herczeg ezimere — mondá Fekete szelid phlegmával!

— Én gyűlölöm, ki nem állhatom Ku-kuleff herczegét.

— Semmi okom sincs kételkedni benne.

A grófné hátra vetette hosszú kék fá-tyolát s a mint kigyuladt bívös arcával mindig közelebb-közelebb lépett Feketehez, olys volt mint az égből aláereszkedő an-gyal.

— Gyűlölöm a herczegét, mert mást szeretek forrón, szenvedélyesen. Egy olyan embert, a ki arról nem is tud.

Fekete Miklós vállat vont és azt mondta vigasztalásul:

— Az bizony nagy baj. Kár, hogy nem örülhetek rajta. Ha én festeném a grófnő életének mappáját, biztos lehet, hogy fekete helyett mindenütt pirossal színezném ki.

A grófnő haragosan dobtantott lábával.

— Én istenem, ön nem ért engem!

váló szakértelemmel oda tud hatni, hogy az egyes hiányok lehetőleg fedeztessenek. Tel-jes dícséret illeti még a karnagyt azon ta-limatossággal, hogy minden alkalmi előszóval játssza a magyar ere-deki zeneműveket Nem is veheti azt tollunk senki zokan, ha a Radezky induló után a Rákóczy lelkesítő hangját szeretjük hallani.

— Legutóbb a „Hungaria“ udvarkert-jében mutatta be képességét e derék zene-ka, melyet a nagy számban összegyűlt va-lóban dinstinguált közönség ez alkalommal különös ovatiókban részesített.

— Orley Flóra kisasszonyt, a Kre-esányi színtársulat tagját, ki jelenleg a bu-dai színházban játszik, eljegyezte gróf Te-leki Imre.

— A pattogatott kukorica rendki-vüli tisztességben részesült. Ugyanis tegnap utazva, Debreczenben kiszált. Napközben az-tán megtekintették a várost és piacot a hol a pattogatott kukorica látásánál valóságos extasisba jöttek, a mi nem is esoda, mert ez az ártatlan fehér színű gyümölcs Albion kö-dös ege alatt nem igen tenyészik. Az angli-sok ide-oda forgatták, meg meg szagolták a delicat dolgot, aztán kölcsönösen kiváltva a „yes“-szet, 2 forint arát bepakoltattak bő-röndjükbé. A kofa nagyot nézett, de azért nem látott rövidet. Az anglusok pedig ma-gukhoz intettek egy hordárt, és egy éles fűtytel tudtára adták, hogy adja fel a bő-röndöt a v a s u t n á l. A hordár azon kér-désére, hogy h o v á? az angolok travitio-nális szótukarsággal csak e g y szót szóltak, ezt hogy: S e h m e e k s! (A hordár rá-mondta ugyan a „yes“-szet, de még most is szimatol.)

— Nekiadult tehén. Nagy riadalom volt ma reggel a Szechenyi utca végén, melynek hőse egy neki vadult tehén és egy jó kora számu ijedt közönség volt. Valahon-an elszabadult egy szilaj tehén s előbb egy férfit, aztán egy gyermeket elgázolva, mindkettőt jelentékenyen megsebezvén. Ne-hány napszamos ember a szilaj marhára ve-tette magát s sok küzködés után sikerült azt megkötözni s ártalmatlanná tenni. A vi-gyázatlan tulajdonos szigorúan megfenyítendő volna, mert bizony nem a szilaj jószággon-mult, hogy nagyobb szerencsétlenség nem történt.

— Rónay Jácint iránt, ki tudvaleg-leg Mária Valéria főhercegnő neveltetését vezette, a legkitüntetőbb elismeréssel visel-tetik az udvar. Tanujele ennek egyebek közt az is, hogy midőn ő felsége legköze-lebb a püspök lemondását elfogadták, egy-uttal kikötötték, hogy ősszel, a midőn az ud-var Gödöllőn lesz, töltsé ismét velük az évszakot, Rónay püspök, mint halljuk, e leg-kegyesb felszólításnak engedni fog.

— Zeneestély. Ma este a Magyar-test-vérek kitünő zenetársulata a „Hungaria“ udvarkertjében fog játszani, mely körül-ményre a t. közönség figyelmét felhívjuk.

— Egy hétéktávás jó karban levő zongora igen jutányos árban kapható. Bőve-bbet a szerkesztőségben.

— A „Hungaria“ vendéglő udvarkert-jében ezental minden esütörtökön n a g y z e n e e s t é l y fog tartatni Oláh Józsi kiválóan kedvelt népzenekeara által.

— Tanuló kerestetik. Egy 15—16 éves fiu, ki jeles iskolai bizonyítványval bir, gyakornoknak felvétetik C s a n a k J ó z s e f fűszerkereskedésében Debreczenben.

— Fata morgana. Két német utazó, a kik közül az egyik bizonyosan Stockerában látott először napvilágot, a tegnap délutáni vonattal Debreczenbe érkezett, hogy egyik

Fekete kérdő pillantást vetett rá.

A büszke grófkisasszony pedig még kö-zelebb lépett hozzá, kezét lihegő mellére tette, attól félt, hogy lélekzete fog elállni ama néhány szótul, mit kimondani akar, ke-zével göresösen kapaszkodott a nagy dolgo-zó-asztal csücskébe, hogy össze ne rogyjon. Olyan volt, mint a bünös angyal, ki vétkéi lajstromát nyújtja át az istennek, olyan volt, mint a haldokló szemérem, s olyan volt, mint feltámadó örület.

— Uram, én szeretem és imádom önt! A mérnök megdöbbenve lépett hátra egyet, egyszer-kétszer végig sétált a szobán, aztán monoton hangon előadta, hogy az a mit a grófnő mondani kegyeskedett, igen ki-lönös dolog a maga nemében, de hát ebből még ő sehol sem vette ki azt, a mi a dol-gol lényegére vonatkozik, hogy t. i. mitévő legyen már most ő azzal a négy darabra té-pett mappával.

Sarolta egy pokoli démon lesújtó tekin-tetével függeszté rá szemét. A sértett nő méltóság kifakadása volt az: metsző és éles.

— Ember! — Én nem arról beszéltem önnel!

Fekete Miklós elhárító mozdulatot tett kezével, aztán kinyújtotta azt és némán mut-tatott arra az egyszerű vékony karika-gyü-rűre a középujján:

— Nekem pedig csak arról szabad be-szélnem önnel, grófnő.

Es egy cseppet sem reszketett hangja a felindulástól, mikor ezt kimondta.

Oh de boldog prózai ember volt; Nem tudom, nines-e már azóta kitömve valami rit-kaság gyűjteményben!

helybeli adósunk-hessék. Az utaso-ben mindenáron a Ebbeli vágyaikna rendelték, és va hogy megláthassa híres délibábót. Bos napot hiába. Bos felteszik maguk a közös adósukot a közös adósukot vednek egy hajsnak, és homio nyitnak be az ál-dig a legnagyobb-sági formákat e tudomásukra juttt félórával adta v é n y é t Table-tesen bizonyítja esküt tett, hogy

— Markov-lonót, mint Belgi-gel a pozarevacz Holttestét orvos-álló bizottság ve-nitják, hogy Ma-got követett el.

— A keres-ésőtől szabály-igly hangzik: A Debreczen sz. k-tére, megerősítés 30,129,111. b. sz-teri intézvényny korcsmákban és érteve azon keres-szes italok kicsi-nak, kiszolgáltak követelések fejtt szog nagysága I-riületre nézve k-meg. 2. §. Ezen-riületen a szok-minden italméré-áitál könnyen lá-s olvasható állap-déglős, korcsma-rendeletét nem-alap javára 50 t-teséssel fog bün-rendelet folyó é-A városi tá-

— Végzett-fiatall urak clubj-óta észrevette, után tünnek el-gök. Egyszer les-vajt fölfedezni-amint ez éppen-maga után. A sz-a macskának let-egész éjszakán é-be a környék üs-álmából minden-lajdonosának pe-bírságra, 31-en p-galom meghábor-dollárt kellett f-bocsátotta, mert-büntetett embert

— Köszeg-ből Fügh Károly

— Csángó-22 Bukovinai es-kai birtokára csángóknak szot-volna Halasra é-közben, valame-ott marasztaltat-vonatról. Csak-helyére.

— A buda-gróf Berchem, pokban közöltet-foglalta el buda-követségi tanác-neveztetik ki a

— Nemzet-tott tegnap Béc-ter“ czimeért vi-sul. Elsőnek bec-bécsi Donauhört Lipót a „Lia“ t-Tivadár, a gyöt-s végre negyedi-Germanis tagja-társaság tagjai

— Pályáz-bítasa. Az epe-kotmány- és jog-a hivatalos lap-Prot. egyh. s-jun. 3-iki száma-tárideje jun. 25-

— A london-E hó 7-én nagy-toria Halban, l-és Zuckertort m-mát Ruy Lopez-madott, de Zuel-kedett, s 90 hul-lem után Zucke-nyos az első di-timer fölött, N-Mason és Black-misvel végződte-játszmat el kell-jelenleg a kö-Steinitz 13 (1),-hal 12 (2). Mas-Bird és Englis-Winawer 9 (1),-Mortimer 1 (1)

— Az ale

MAGYAR Vörös-Kereszt-Egylet SORSJEGYEK.

== Évenként 3 sorsolás. ==

Évenként 3 sorsolás.

Évenként 3 sorsolás.

Legközelebbi húzás f. évi július 1-én.

Ezen húzásban főnyeremény 50.000 forint. Továbbá 1 nyeremény à 5000 frt, 4 nyeremény à 1000, 10 nyeremény à 500 frt, 25 nyer. à 100 frt, 30 nyer. à 50 frt, 52 nyer. à 25 frt.

A nyeremény sorsolásán kívül törlesztési sorsolás is történik; minden e törlesztési sorsolásban a legkisebb nyereménnyel húzott sorsjegy tovább játszik a főnyereményre.

Ezen sorsjegyek a napi árfolyam szerint kaphatók a

PESTI MAGY. KERESK. BANK VÁLTÓÜZLETÉBEN
Budapest Dorottya-utca 1. sz.
valamint minden bank- és váltóháznál az országban.

Magyarországnak legnevezetesebb és
legszénsavdusabb ásványvize a

Szolyvai és Polenai savanyuviz.

mely borral vegyítve a legkellemesebb italt nyújtja; gyomor és idegrendszer bántalmaknál pedig kitűnő szolgálatot tesz; a

Luhi Erzsébet gyógyforrás,

hathatós gyógyszer tüdőbajoknál, hörg-bántalmaknál, — valamint húgycső-hólyag hurutoknál is. A megnevezett ásványvizek bármikor kaphatók és megrendelhetők frissen töltve

Édeskuty L. kereskedésében Budapest, Erzsébet-tér 7. szám; továbbá: a munkácsi és nyiregyházi főraktárban, végre: Magyarország minden nagyobb gyógyszerárúházaiban és kereskedésében.

FIGYELMEZTETÉS! Csak akkor tekinthetők valódiaknak és friss töltésűeknek fentnevezett ásványvizek, ha úgy a dugók belső oldalukon; valamint az üveg czimlapjai védjeggyel „MARSALKÓ KAROLY” vannak ellátva.

Tisztelettel
MARSALKÓ KAROLY,
a munkácsi kir. adalmi ásványvizek birtója és kezelője.

Rohitsi Savanyuviz

„Tempel forrás”

legtisztább sós-érvényes savanyuviz ajánlatik mint a legkedveltebb üdítő szer, továbbá gyomor és bélhurut, gyomortágulás, váltóláz s egyáltalában minden hurutos bántalmaknál.

1 pintes üveg . . . . . 28 kr.
1 itezés . . . . . 22 „
1 meszelyes . . . . . 16 „

Kapható minden nagyobb ásványviz és fűszerárú kereskedésben.

„MARGIT”

gyógyforrás.

Bécsi világtkiállítás

Érdem-érem.

Triest-i kiállítás

ezüst-érem.

Szobráncai kiállítás 1891

I-ső osztályú

Díszoklevél.

Hazánk ezen, vegyi összetételénél fogva nevezetes gyógyvizét a lélegzési, emésztési szervek idült hurutos bántalmánál, torok-, gége-, légső- és hörgbetegségekben kiváló sikerrel használják: Budapestben Dr. Korányi Frigyes, Dr. Gebhardt Lajos, Dr. Navratil Imre, Dr. Poór Imre, Dr. Kéty Károly, Dr. Barbás József. — Bécsben Dr. Bamberger Henrik, Dr. Duschek egyetemi tanár és közkezdési főorvos urak. — Ezen tekintélyek nyilatkozatai szerint a Margit-forrás nemcsak méltó versenytársa a Zeltersi, — Gleichenbergi, — Gieshübli, — Radeini, — Vichyi, — Emsi s hason összetételű vizeknek, hanem gyógyhatásban azokat több tekintetben felül is mulja. — A mellbetegek klimatikus gyógyintézetében, különösen az általában ismert és ma leglátogatottabb klimatikus gyógyintézet Görbersdorfban a Margit-forrás otthonossá vált.

Szándékos félrevezetések elkerülése tekintetéből kéretik a tekintetes orvosi kar, úgy a t. cz. közönség, hogy az eddig használt „Luhí” név mellőzésével ezentul csak a „Margit-forrás” elnevezést használni sziveskedjenek.

Borral használva a legegészségesebb és legkellemesebb ital.

KIZARÓLAGOS FŐRAKTÁR:

ÉDESKUTY L.

magyar kir. udv. ásványviz-szállítónál

BUDAPESTEN, ERZSÉBET-TÉR.

3104.
1883.

ÁRVERÉSI HIRDETÉS.

Debreczen sz. kir. város tulajdonához tartozó kádarecsi fogadó, étel-itali regále joggal s 233 hold és 1513 öl szántó, kaszálló és legelő földdel együtt, folyó 1883-ik évi június hó 22-én

d. e. 9 órakor a városház nagytermében tartandó árverés útján, a számvévi hivatal helyiségében közszemlére kített feltételek értelmében, ugyanezen a f. évi október hó 1-ső napjától 6 évre haszonbérbe fog adatni — s arra a bérleti kívánók ezennel meghivatnak.

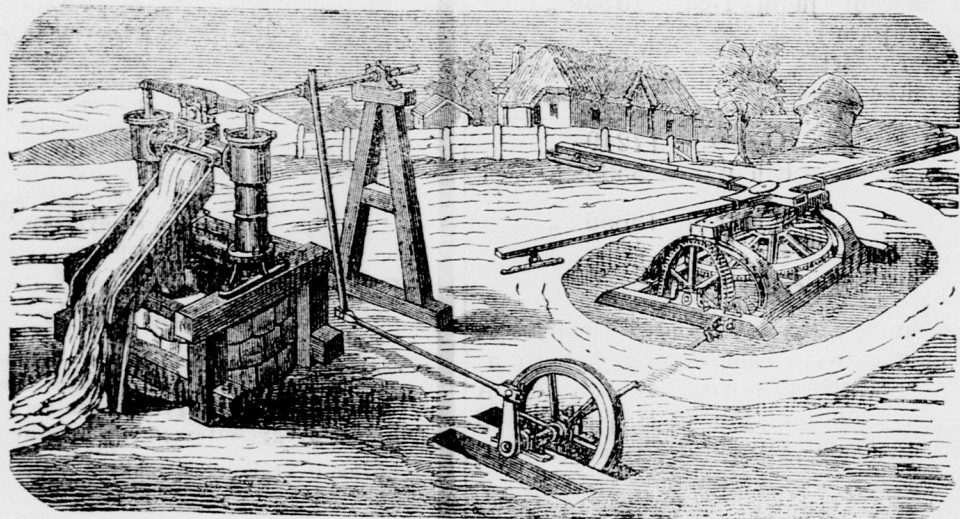
Debreczen 1883. június 4.

A városi tanács.

Az első magyar gép- és tűzoltószer gyár, harang és ércöntőde.

WALSER FERENCZ

BUDAPEST. ROTTENBILLER-UTCZA 66.

ajánlja gyárának korunk igényeinek megfelelően berendezett vízműi osztályát az ármentesítő társulatok, a megyei és magánmérnök urak gőzmalom- és gyártulajdonosok, a megyei és városi közhatalóságok

és a gazda közönség becses figyelmébe.

A szivattyu-gyár készít

ármentesítő, körfuró, bányaszivattyukat

házi és gazdasági kutakat, vállalkozik

GYAPJUMOSODÁK, VIZVEZETÉKEK, GÖZ- és ZUHANY-FÜRDŐK

berendezésére és minden

VIZMŰ MUNKÁLATOKRA.

A gyár készítményeiért teljes jótállást vállal.

Kívánatra költségvetések és képes árlapok díjmentesen bocsátatnak rendelkezésre.

Debreczen, 1883. Nyomatott a „Debreczeni Ellenőr” könyvnyomdájában. Piacz. SIMONFFY-ház.

Szerkesztőség

Piacz. SIMONFFY házával

HIRDET

ajófizetési pénzek és a valamint a lap sz minden közlemé

Bérmmentlen levelek fogalt

X. évfoly

A szakáll

(—o—) I vallani és Kos vetíteni, — ug olvasót, adjon gondoljon azzal csak tegye meg. Mi azért nevezni a gyer zésünket könyv pártsemponthó gyunk, de ha meg ezen két igazi nevét, ar részrehajlás.

Mi a Deá triával. Mi a Ausztriával. M annak a lapna valja, de a Lehet-e az ily het-e az ilyen meg valamelyik whig és tory l szágban egyse lista lenni; l vagy szociális csehlenni egy lapot, nem fog országból sem. kai két lakiság nem grassálhat Deák pártinak egyszerre: az bevenni csak t lesz idő, miko irodalom törté szet története és bika fejű e lye az ókor r tak meg, vagy tomi szobokra még nincsenek közönség még mokát, mint a mig az újabb roditákat és

A „Debrecz

SZI

Ir

— Nem e ártatlanul szen kedem benne, b állítja, azon u reknek, eléggé — Kegye csodalatos pess Dérancourt kis — Én ege hirtelen Noémi riségnek, mely — Mialat a francia ezen képes volt keg nusítani.

— Ahogy telek a halandó Noémi.

— És hoz azok közé tart

— A tört

szolá Éba nény dőri tudósítások

— A rend hevesen.

— Azt ön kiméletlenül.

— Ezt ér

hogy Simon ur vállalt. De azé

álarzot leveth